

2. At 3 Aars praktisk Uddannelse absolut er for kort et Tidsrum til at opnaa en for en vordende Maskinmester passende Grad af praktisk Færdighed.

Skal en Maskinmester udfylde sin Plads paa rette Maade, maa han, foruden praktisk Omdømme, være i Besiddelse af den rent haandværksmæssige Færdighed; thi faa blive som han, særlig i Havaritilfælde, stillede overfor vanskelige Opgaver og ere henviste til at løse dem sely, uden at have nogen at henvende sig til om Raad og Hjælp, og det gode Omdømme, som danske Maskinmestre til Søs have erhvervet sig for praktisk Dygtighed, skulde nødvendig forandres.

De danske Dampskibsredere kunne maaske endnu ikke mærke de stærkt forøgede Reparationsudgifter, som en Maskinmesterstand med ringe praktisk Uddannelse vil forarsage, idet der endnu stadig findes mange Mestre, der ere i Besiddelse af den fornødne praktiske Færdighed, men bliver Nedgangen ved at fortsætte som i de senere Aar, vil Skibsfarten sikkert komme til at føle det.

Under Henvisning til foranstaaende tillade vi os derfor at henstille:

1. At Eksamensbevis for Bestaaelsen af „Den almindelige Maskinisteksamen“ kun erholdes, naar „Haandværksprøven“ er bestaaet.

2. At den Tid, en Maskinist skal have praktisk Uddannelse, forinden han kan erholde Eksamensbevis for Bestaaelsen af „Den almindelige Maskinisteksamen“, bliver 5 Aar, deraf 2 Aar paa et Værksted, der af Eksamenskommissionen er anerkendt som et Værksted, der i passende Grad beskæftiger sig med Forfærdigelse og Reparation af Dampmaskiner.

I Bemærkninger til Lovforslaget, Side 10, anføres det, at den praktiske Del af Installatørprøven og „Haandværksprøven“ tænkes afholdt paa „Teknologisk Institut“. En Del, i alt Fald af sidstnævnte Prøve, maa efter vor Formening henlægges til et Værksted, der raader over mere Materiel og beskæftiger sig med større Arbejder end dette, saasom Burmeister & Wain, Flydedokken, Orlogsværftet eller lignende større Virksomheder.

II. Den teoretiske Uddannelse.

Idet vi erkende Ønskeligheden af, at Kravene hertil fastsættes ved kongelig Anordning af Hensyn til Maskinteknikkens hastige Udvikling, ville vi dog betone, at de Fordringer, der stilles til Bifagene ved „Den almindelige Maskinisteksamen“ (Dansk, Engelsk, Aritmetik, Plangeometri, Rumgeometri og Naturlære), burde hæves saa meget, at de i alt Fald stod paa Højde med Kravene til Realafgangseksamen, saa meget mere som en ikke ringe Del af Maskinmestrene har taget denne Eksamen. Ligeledes vil det være af Betydning, om Tysk blev lært i samme Omfang som Engelsk.

I Bemærkninger til Lovforslagets § 11 anføres Pag. 9, at den Stilling, der nærmest svarer til Handelsflaadens „Maskinmester af 1ste Klasse“, i Orlogsflaaden er „Marineingeniør af 1ste Grad“.

Fordring om Erhvervelse af „Den udvidede Maskinisteksamen“ stilles kun til de Maskinister, der skulle gøre Tjeneste som 1ste Maskinmestre paa Passagerdampere i oversøisk Fart. Under Hensyn til den Forskydning i Betegnelser, der har fundet Sted saavel i vor Orlogsflaade som i den tyske og andre Handelsflaader, tillade vi os at henstille, at Benævnelsen „Den udvidede Maskinisteksamen“ forandres til „Skibsingeniørekksamen“, idet vi henlede Opmærksomheden paa, at allerede den nuværende Betegnelse „Den udvidede Maskinisteksamen“ angiver, at det er en Eksamen, som rækker ud over, hvad man i Almindelighed forlanger for at være Maskinmester.

I Haab om, at der maa blive taget det størst mulige Hensyn til foranstaaende Bemærkninger, tillader Maskinmestrenes Forening sig at udtale sin Forhaabning om, at Lovforslaget i en saadan ændret Skikkelse maa blive gennemført hurtigst muligt, da dette vil være af allerstørste Betydning og Gavn for den danske Skibsfart.

Med Højagtelse

Osc. Mortensen,

Formand.

G. Nielsen,
Sekretær.